

§ 23.

Zemřelí chovanci pochovají se jednoduše na útraty těch, již povinni jsou zapraviti útraty ošetrovací. Nákladnější pohřby odbývají se jen tenkrát, když útraty na ně zapravili ti, kteří si jich přejí. Příbuzní mohou též žádati, aby mrtvola, mající pochována býti na jiném než na hřbitově ústavu, na jich útraty převezena byla.

Léčení a ošetrování nemocných.

§ 24.

Nemocní se léčí dle zásad vědy lékařské a dle požadavků humanity. Všemmu služebnictvu v ústavu jest zachovávatí přísnou mlčenlivost o tajnostech rodinných. Užívání násilných prostředků vůči nemocným obmezuje se pouze na nejnutnější případy a zaznamená se vždy způsob a trvání s udáním příčin, z kterých se tak stalo.

Pak se též zaznamenávají: nařízená osamotnění s udáním trvání, počet nepokojných a nečistotných, úrazy a proležení (Decubitus), dočasný počet zaměstnaných.

§ 25.

Nemocní jsou ošetrováni v ústavu jen dle třetí třídy. Způsob tohoto ošetrování ustanoví zemský výbor.

§ 26.

Ukázala-li by se z léčebných příčin potřeba, může řídicí lékař naříditi, aby strava na čas zlepšena byla. Přilepšení mohou příbuzní aneb zástupci nemocných těmto na své útraty se svolením řídicího lékaře zjednati, avšak jen pokud to domácí řád a prostředky ústavu dovolují. Lihové nápoje však nesmí býti dány v ústavě ani chovancům, ani osobám ve službě postaveným.

§ 27.

Pro tento filiální ústav pro choromyslné platí tatáž taxa ošetrovací jako v zemských ústavech pro choromyslné v Brně, pokud se týče ve Šternberku.

§ 28.

Nemocní zaměstnávají se dle jich vloh a zdravotního stavu v ústavu, začož dostanou dle nařízení a uznání řídicího lékaře přiměřené zlepšení stravy nebo náhradu, která jest vlastnictvím nemocného, a připíše se mu část, která